



Sandheden skal gøre Eder frie!

Indhold	Side
Befrielsen, der aldrig kom!.....	1 og 3
De vilde asylansøgere.....	2
En frifindelse.....	4
Fra Sverige.....	5
De dyre fremmede.....	6
Censurparagraffen 266b.....	7
Om moske-planerne.....	7
Utroligt!.....	7

Befrielsen, der aldrig kom!

Den femte maj nærmer sig, og den danske offentlighed fejrer igen den befrielse, der aldrig kom. Der er nu langt flere fremmede i landet, end der var i 1940-45.

Hvert år den 5. maj fejrer man den såkaldte befrielse i 1945, men det var en befrielse, der aldrig kom. Danmark blev jo ikke befriet fra de fremmede i 1945, man gik blot fra en form for besættelse til en anden. Man blev befriet fra tyskerne, men denne militære besættelse er nu blevet afløst af en kolonisering, der er en meget større trussel mod det danske folk end den militære besættelse var. Tyskerne er et civiliseret folk med den samme etniske oprindelse og næsten samme kultur som danskerne, og deres besættelse var af rent temporær karakter, men nu koloniseres Danmark af afrikanere og asiater, der intet har til fælles med danskerne, og denne kolonisering er desværre ikke midlertidig. Danmark og det danske folk er således i en langt værre situation, end man nogensinde før har været, og der er ingen grund til at fejre, at en relativ ufarlig militær besættelse er blevet afløst af en ødelæggende kolonisering. Nej, der kom aldrig en befrielse fra de fremmede, og hvis befrielsen skal komme, så må vi selv sørge for det ved at fordrive alle fremmede fra landet. I dette store og vanskelige frihedsprojekt skal vi imidlertid ikke påregne hjælp fra regeringen og Folketinget, for her er man for længe siden blevet usle kollaboratører, der samarbejder med de fremmede. Lige som i 1940-45 optræder de danske politikere og myndigheder nu som landsforrædere, for i denne henseende er der intet nyt under solen. Skal Danmark blive befriet fra de fremmede, og det skal Danmark, så er det altså alene borgernes egen indsats, der skal virkeliggøre dette, og det vil komme til at ske i konflikt med de danske politikere og myndigheder. Dermed være også sagt, at den rigtige befrielse er et langtidsprojekt, der skal arbejdes for i årtier.

Fortsættes side 3

Hør Radio Holger !

Radio Holger Internet kan høres som "streaming" eller download på hjemmesiden www.radioholger.dk, og der sendes nu i det velkendte og praktiske lydformat "mp3". Radio Holger Internet er de danske indvandrermotstanderes stemme.



Grev Folke Bernadotte

Den meget tarvelige historieforfalskning, der drives af det officielle Tyskland har nu også ramt svenskeren Grev Folke Bernadotte, der i nyt undervisningsmateriale antydes myrdet af nazister, skønt det dog var jøderne, der dræbte ham. Han blev som bekendt dræbt i Jerusalem den 17. september 1948, idet han blev skudt af en jødisk terroristgruppe, "LEHI", under ledelse af den senere premierminister, Yitzhak Shamir. Flere tyske historikere har da også protesteret og håber at få rettet i materialet før det bliver trykt, hvilket også vil være rimeligt for sandhedens skyld.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden

Vilde asylansøgere i Sandholm-lejren slår nu hinanden ihjel, og det er et tydeligt varsel om, hvilke problemer det danske samfund vil få med de såkaldte flygtninge, hvis man giver dem opholdstilladelse. Men medierne forsøger desperat at frikende alle asylansøgerne for volden i Sandholmlejren ved at skrive om de dårlige forhold i lejren. Medierne skrev følgende om sagen: »Gårsdagens drab på en afghansk asylansøger i Sandholmlejren i Nordsjælland har efterladt beboerne i dybt chok. En broget skare af afghanske mænd og unge er samlet ved en af Sandholmlejrens firkantede græsplæner. Med sænkede blikke og håndfladerne vendt op ad, som symbol for bøn til gud, viser de deres respekt for den afghanske asylansøger, der blev stukket brutalt ihjel. Røde Kors medarbejdere iført røde jakker med tilhørende walkie-talkies står på hvert andet hjørne. Hver især holder de øje med forsamlingen og rapporterer videre til de resterende kollegaer. Medarbejderne er bange for, at nye uroligheder blusser op blandt beboerne. »Det her er ikke et cirkus«, påpeger en af beboerne med henblik på den massive mediedækning, som drabet i Sandholmlejren har fået. De vil ikke tale med nogen og forlader græsplænen i samlet flok. -Vi lever i et skide fuglebur. Vi står i kø, når vi skal spise og vi står i kø, når vi skal tale med personalet. Vi er som dyr på et samleband, der ingen rettigheder har. Hvad tror du sely, der vil komme ud af det?, siger Mathan Omar Hassan, der er flygtning fra Somalia. Den 30-årige Mathan Omar Hassan fortæller, at han har boet i lejren i syv måneder. Han var til stede, da knivdrabet fandt sted, og ifølge ham bærer de fleste beboere rundt på uløste frustrationer og problemer, der let kan resultere i voldsudgydelser beboerne imellem. »Der har længe været optakt til ballade mellem de to grupper, men det hele bunder ikke i en fejde eller jalousi, som flere har påstået. Det handler om, at beboerne er trætte af livet og er dybt frustreret over deres situation», forklarer Mathan Omar Hassan. »Flere af beboerne har boet i Sandholmlejren i over seks år og venter stadig på at blive sendt ud. Sådan behandler

danskerne ikke engang deres dyr. Dyrene har en bedre tilværelse end os. Se bare hvordan de behandler deres hunde, med flere tusinde af kroners lægebesøg og vaccinationer«, beretter Khaled Sharif, der også er somalisk flygtning.«

Og nu er det jo så, at man ikke rigtigt kan forstå alle disse såkaldte flygtninge. Når der er så elendigt i Sandholmlejren, hvorfor i alverden rejser de så ikke bare hjem igen? Flygtningene behøver jo slet ikke at finde sig i danskernes dårlige behandling, de kan bare rejse, det er da ikke forbudt, og vi danskere ser faktisk også hellere deres hæl end deres tå. Når nu både afghanere og somaliere er bedre vant, og det siger de jo faktisk, at de er, så skal de da heller ikke spille deres tid i Danmark. Men sagen er vel den, at flygtningene tror at skulle have en VIP-behandling, at de skal indkvarteres i luksus, og at de er højt ærede gæster, som der skal gøres meget ud af, men der tager de nu fejl, for de er bare en plage for det danske samfund, så selvfølgelig skal de ikke indkvarteres på luksushotel på statens regning. Nej, det er faktisk en rigtig god ide at gøre forholdene for de fremmede så dårlige som overhovedet muligt, for derved får man forhåbentligt overtalt nogle af disse flygtninge til at rejse hjem igen eller i det mindste videre til et andet land.

Og så synes jeg egentlig ikke, at der er noget mærkeligt i det, hvis danskerne virkelig behandler deres hunde bedre end flygtningene, som flygtningene her selv påstår, for når alt kommer til alt, så findes hundene jo her i landet, fordi de er ønskede af danskerne, og det samme kan man ikke ligefrem sige om flygtningene. Ingen har haft bud efter dem, og derfor er flygtningenes krav om at blive behandlet som velkomne gæster også helt meningsløst. Uvelkomne gæster vil aldrig få nogen god modtagelse, og det er ikke værtsfolkenes fejl. Nej, lad flygtningene rejse videre til lande, hvor deres tilstedeværelse vil blive værdsat.

Befrielsen, der aldrig kom!

Det er helt åbenlyst for enhver, at politikerne og myndighederne allerede har accepteret det multietniske og multikulturelle samfund, men det er lige så indlysende for alle, at det danske folk ikke har accepteret det. Det danske folk er ikke blevet spurgt, om man ønsker koloniseringen fra Afrika og Asien, og hvis man i fuld overensstemmelse med de demokratiske idealer faktisk spurgte folket, så ville folket afvise koloniseringen. Men man tager ikke hensyn til folkets opfattelse i dette livsvigtige spørgsmål, politikerne og myndighederne satser bare på, at man kan tvinge folket til at acceptere de fremmede som nye samfundsborgere. Dette er imidlertid en illusion, for vi vil aldrig acceptere koloniseringen og dermed, at indvandrerne bliver vore medborgerne. Noget sådant afviser vi blankt, og vi vil ikke ophøre med vor modstand mod indvandringen, før alle de fremmede igen er fordrevet, og Danmark dermed virkelig er blevet befriet. Befrielsen vil komme en dag, men det forudsætter sandelig, at borgerne tager magten tilbage fra politikere og myndigheder, så der kan føres en patriotisk politik og de fremmede fordrives. Denne situation beskrives traditionelt som den nationale revolution, og skønt muligheden for en sådan revolution i dag måske kan forekomme mange helt usandsynlig, så må man ikke se bort fra, at historiens hjul stadig drejer rundt, og at de store økonomiske kriser vil give nye muligheder også i politisk henseende. Sagen er jo den, at hele vort nuværende samfundssystem og politik alene hviler på et rent materielt grundlag, og i det øjeblik systemet ikke længere kan tilbyde folket noget materielt gennem økonomiske bevillinger, så er ingen længere interesseret i, hvad regeringen, Folketinget og de andre myndigheder mener. Disse samfundsorganer lever jo netop af at opkræve borgernes penge og derefter fordele dem, og har de ingen penge at fordele, så er de helt uinteressante for borgerne. Det danske samfund styres udelukkende gennem bevillinger, og et mere fattigt samfund betyder derfor også en mindre effektiv styring, og i denne situation kan borgerne bedre gøre deres indflydelse gældende. Den økonomiske krise er en svaghedstilstand, ikke alene for den

materielle sektor men også for det politiske system, idet systemets svaghed og mangler blottes af krisen. Og det er i denne situation, at modstanderne af indvandringen kan slå til, for al historisk erfaring viser, at netop dette er det rette øjeblik til at skabe massiv folkelig opbakning til kravet om en fordrivelse af de fremmede. Og der skal jo en vis folkelig opbakning til, hvis kravet om de fremmedes fordrivelse skal gennemtvinges, ikke et flertal i folket, slet ikke, men i det mindste et stort mindretal af aktive patrioter. Som påpeget utallige gange før er det vanskeligt at skabe dette store aktive mindretal, men kombinerer man en konsekvent agitation med store økonomiske problemer, så bliver det også for almindelige danskere klart, at det er helt tåbeligt at skære ned på alle områder bare for at fylde penge i nogle helt uvedkommende fremmede, der strømmer til fra den anden side af jorden. Og dette må blive en del af vor agitation; når danskerne ikke længere kan få den offentlige service, som man er vant til, så må vi holde et spejl op for dem, hvor de kan se, hvor utroligt mange milliarder, der unødigt gives ud på de fremmede. Det skal gøres klart for dem, hvilke konsekvenser det faktisk har for deres egen og deres familiers velfærd, at man ofrer en stor del af statsbudgettet på fremmede, der ikke er til ringeste nytte for Danmark. Men dette betyder naturligvis ikke, at man bare skal agitere ud fra det materielle, nej, den landsødelæggende indvandring skal selvfølgelig også samtidigt ses og anskueliggøres som en etnisk og kulturel katastrofe for Danmark. Indvandringen er jo på alle måder en katastrofe, og vor fremtidige agitation må afspejle dette, hvis vi skal skabe en folkelig opbakning til kravet om en fordrivelse af de fremmede, og netop det er vor opgave. En fordrivelse af de fremmede er en meget stor og alvorlig opgave, der kræver årtier at realisere, men den må og skal realiseres, hvis Danmarks befrielse skal virkeliggøres. For befrielsen er ikke noget, der er sket, det er noget der skal ske! Så endnu er der ikke noget for folket at fejre den 5. maj.

En frifindelse

Det må hilses med stor tilfredshed, at en borger nu er blevet frikendt for en såkaldt racisme-anklage ved retten i Roskilde. Det er jo desværre uhyre sjældent, at dette sker, og derfor er det da også værd at notere sig. Den tyranniske censurparagraf 266b har mange ofre på samvittigheden, men endelig lod man sig lede af almindelig sund fornuft i retssystemet. Medierne skrev: »Jonni Hansen frifundet for racisme. Jonni Hansen er ved Retten i Roskilde blevet frifundet for at have overtrådt racismeparagraffen. Nazi-lederen var tiltalt for at have brudt loven med løbesedler, der blev uddelt i Gladsaxe og Bagsværd i 2006. Her stod blandt andet: 'De demokratiske partier ophøjer de racefremmede til herrefolk i vort land, medens de fornædler os danskere til andenrangsborgere. 'Vi siger stop nu! Der er kun én løsning, og det er ud med de fremmede'. Desuden beskylder løbesedlen politikerne for at være ansvarlige for at lukke op for 'den farvede syndflod', at 'forære store dele af statskassen væk til de fremmede; penge de over skatten har tyvstjålet fra det danske folk.' Retten mente imidlertid ikke, at der var tale om propaganda. Der var snarere tale om løbesedler, der skulle øge kendskabet til synspunkterne hos et politisk parti, fastslog Retten i Roskilde.«

Nogle medier har i deres kommentarer til frifindelsen hæftet sig meget ved, at det netop er Jonni Hansen, DNSBs leder, der er blevet frikendt, men for mig at se er dette slet ikke det mest interessante ved frifindelsen. Hvad der stod på løbesedlen kunne jo nemlig enhver fornuftig dansker have formuleret, for sandt er det jo, hvad der stod, og derfor er det ikke blot en frikendelse af DNSBs leder men også en frikendelse af selve modstanden mod indvandringen, dvs. det er en legitimering af, at man rent faktisk har lov til at agitere offentligt imod indvandringen. Og derved får dommen også en generel betydning, og den må være en stor opmuntring for alle modstandere af indvandringen. I alle de efterfølgende retssager efter §.266b vil dommen således uden tvivl blive påberåbt. I en iøvrigt temme-



Jonni Hansen fra DNSB blev frikendt af retten i Roskilde, og her blev der for en gangs skyld dømt retfærdigt. Mange borgere er i tidens løb blevet dømt helt uretfærdigt efter den berygtede racismeparagraf, men man må håbe, at frifindelsen af Jonni Hansen er et varsel om bedre tider, hvor myndighederne vil respektere folkets grundlovssikrede frihed.

lig perfid "kommentar" til dommen fastslår Ekstra Bladet, at racisme-paragraffen herefter er helt meningsløs, og det har bladet ret i, for når borgerne har ret til at agitere politisk mod indvandringen, hvad i alverden skal man så med racisme-paragraffen? Nu vil nogle måske så påstå, at racisme-paragraffen primært handler om, hvilken formulering, man anvender, når man agiterer mod indvandringen, men dette er ikke sandt, for al erfaring med denne paragraf fortæller os, at det er helt anderledes. Dette blev meget godt illustreret, da advokat Hjørne i sagen mod Jonni Hansen oplæste en række udsagn fra andre indvandrermotstandere, og skønt disse udsagn for så vidt repræsenterede en langt skarpere afstandtagen fra de fremmede end Jonni Hansens løbeseddel, var der ikke blevet rejst nogen sag efter §.266b mod disse personer, hvilket klart viser, at det mere er personen end formuleringen, som censurparagraffen 266b rettes imod. Man rejser ikke sag mod fremtrædende personer og folketingsmedlemmer, der tager afstand fra de fremmede, men mod den "berygtede nazist" Jonni Hansen rejser man meget gerne sigtelse ved den mindste anledning, og dette viser vel noget om den korrupte ånd, der behersker den danske anklagemyndighed. Nej, det er ikke, hvad man siger om de fremmede, det er hvem, der siger det, og det er simpelthen for galt i et retssamfund. Det er altså på høj tid, at racisme-paragraffen afskaffes, så denne jagt på dissidenter ophører, og med frifindelsen af Jonni Hansen er der forhåbentligt indvarslet en ny tid.

Fra Sverige

At medierne i vort naboland Sverige propagerer endnu mere voldsomt for indvandringen end i Danmark, det vidste vi jo godt, men hvor langt de svenske medier er parate til at gå i denne henseende, det havde vi ærligt talt ikke fantasi til at forestille os. Afsløringen er nu kommet, og den er helt utrolig. Af dagbladet Expressens Internetblog og Nationaldemokraternes avis National i dag fremgår følgende oplysninger: »Expressen har hvidpiklet ansigterne på mistænkte forbrydere for at skjule deres udenlandske herkomst. Dette betyder, at man med et billedredigeringsprogram har farvet de mistænkte forbryderes ansigter hvide, hvis der var tale om indvandrere. Expressens chefredaktør Thomas Mattson har indrømmet dette helt åbent på dagbladets blog. Ifølge hans oplysninger gør alle andre svenske aviser det samme. For at forsvare denne vildledning af den svenske offentlighed henviser redaktøren til de såkaldte presseetiske regler, der dog er helt frivillige at følge for medierne.«

I disse såkaldte presseetiske regler står i §.10 følgende: »Fremhæv ikke de pågældende personers etniske oprindelse, køn, nationalitet, erhverv, politiske tilhørsforhold, religiøs tro, eller seksuelle orientering, hvis det ikke har betydning for sammenhængen og er mistænkeliggørende.«

Nu er der vel en stor forskel på ikke at fremhæve og så direkte at vildlede offentligheden, så redaktørens henvisning er ikke nogen god undskyldning, hvilket han da også selv indrømmer. På grund af Expressens svindel har man på bladet fået mange protester, indrømmer redaktøren, der i bloggen blankt erkender, at hvidpiklingen alene har til hensigt at hindre, at den mistænkte (sorte?) hudfarve kendes, så kriminalstatistikken derved påvirkes til fordel for indvandrerne. Et eksempel på de praktisk følger af denne svindelagtige mediepolitik så man i et tilfælde, hvor Expressen først havde bragt et normalt billede af en farvet fodboldspiller, der var blevet pågrebet for sin deltagelse i et kup mod et værdidepot i København, hvorefter Expressen med hvidpikling hurtigt ændrede billedet til at være en afbildning af en tilsynel-

dende almindelig hvid mand. Dette blev dog bemærket af mange, og det rettede opmærksomheden mod denne form for svindel, og Expressen kunne jo dog heller ikke komme uden om det i dette tilfælde.

Nationaldemokraternes blad National i dag er i øvrigt kommet et stort skridt videre. Nationaldemokraterne har således offentliggjort følgende: »National i dag får pressestøtte. National i dag vil modtage driftsstøtte i overensstemmelse med reglerne for pressestøtte. Det meddelte Pressestøtte-nævnet. Det er første gang, at et nationalt eller ægte regime-kritisk blad får pressestøtte i Sverige. Beslutningen blev sikkert taget med en følelse af bitterhed af de etablimentets prominente, der er repræsenteret i nævnet. Men det var bare at bide i det sure æble, reglerne er soleklare. Ved bedømmelsen må nævnet ikke tage hensyn til bladets politiske farve eller indstilling til bestemte spørgsmål. – Det er et historisk øjeblik. Ingen national publikation har tidligere været kvalificeret i forhold til de krav, der bliver stillet. Hvad der er lykket for os, har mange tidligere forsøgt, men de har ikke klaret det, siger Vávra Suk, der er chefredaktør for National i dag.

Bladet sigter nu på næste niveau, 3000 prenumeranter, hvilket ville indebære pressestøtte på tre millioner kroner årligt. Tanken er at satse pengene på hvervning af endnu flere prenumeranter, så bladet så hurtigt som muligt kan gøre sig uafhængigt af de statslige penge, siger Vávra Suk. Alle trofaste prenumeranter, som har støttet bladet gennem årene skal have mange tak. Uden dem havde det ikke været muligt. Og med mulighed for at kunne informere borgerne og forklare om de mekanismer, der findes bag ved samfundsudviklingen, så bliver også det politiske arbejde hundrede gange lettere, siger han. National i dag modtager 699.583,00 kroner for perioden august-december 2009, samt 1.679.000,00 kroner for året 2010.« Det er et imponerende resultat af Nationaldemokraternes bladvirksomhed, og vi siger til lykke!

Hvad den modbydelige 68-generation og dens uværdige efterkommere bruger den historiske bevidsthed til kommer frem på mange måder, også i en lille notits i medierne. Der står: »I dag er besættelsestiden obligatorisk stof i folkeskolen, men ikke på gymnasierne. Casper Døssing, der er formand for historielærerne i gymnasiet, ser det ikke som et problem, så længe eleverne lærer om nazismen.« Ja, så, det drejer sig altså slet om Danmarks skæbne, men om en tarvelig partipolitisk propaganda mod noget, som man kalder nazismen, og det var jo en helt anden sag. Den 9. april er altså ikke længere væsentlig, for det drejer sig bare om at hetze mod nazismen, og nu kan man jo så undre sig over, at alle disse modige skolefolk vælger at bekæmpe nazismen efter nazismens død, for det havde unægtelig både været mere modigt og mere relevant om man valgte en nutidig fare at hetze imod, f.eks. islam.

De dyre fremmede

Politikerne vil ikke stoppe indvandringen, og i betragtning af den elendige økonomiske situation forstår man simpelthen ikke, hvorfor man ikke stopper indvandringen og sender indvandrerne retur, for så ville alle økonomiske problemer blive løst. Dette understreges af de følgende oplysninger, alle byggende på offentliggjorte og anerkendte fakta:

»I Århus modtog knap 1/3 af alle ikke-vestlige 40-64 årige kvinder førtids- eller socialpension i 2008 – svarende til 32,1 procent . På landsplan er antallet førtidspensionister blandt indvandrerne blevet knap tredoblet på 10 år i følge Berlingske Tidende. Integrationsudgifter: 16. oktober 2009: I Gellerup Planen er 80 pct. af indbyggerne på overførselsindkomst. 21. februar 2009: Antallet af indvandrere på førtids- eller socialpension i Århus er steget med 99,7 % på fem år. 90 pct. af de tvangsfjernede i København var fremmede, læste man den 27 marts 2008. Dels som følge af aldersfordelingen og arbejdsmarkedstilknytningen, der er markant forskellig i gruppen ikke-vestlige i forhold til blandt danskerne og andre vestlige dels som følge af et større individuelt forbrug viste Velfærdskommissionens oplysninger til Børsen

den 1. december 2005, at de ikke-vestlige konsumerer 2,6 mill. mere end de gennemsnitligt indbetaler i skat. Det giver ca. 3,47 gange mere underskud i velfærdsregnskabet i gennemsnit sammenlignet med danskerne.«

Ja, men hvad er der så at vente på, lad os dog komme af med de fremmede, før Danmark går fallit. De fremmede er en vældig byrde, og politikerne må reagere på dette faktum, ellers er de slynger og forbrydere. Men i stedet for at hjemsende de dyre fremmede, så hælder politikerne bestandigt flere penge i dem. Den 23. april finder man således følgende notits i medierne: »I fremtiden skal der være færre stenkast, brande og voldsepisoder i landets ghettoer. Det er målet med de 137,5 millioner kroner, som Folketinget i dag har fordelt til 12 af landets kommuner. Pengene, som er afsat af satspuljemidlerne i 2010, kommer efter Tingbjerg ved København og en række andre boligområder i de større byer sidste efterår igen var plaget af brande, kriminalitet og generel uro. Det skriver Socialministeriet på sin hjemmeside. - Jeg er overbevist om, at mentorer, gadeplansmedarbejdere og andre af de gode initiativer, vi nu støtter, kan være med til at give de unge, der vokser op i de udsatte boligområder, en positiv holdning til tilværelsen, så de ikke bliver fristet til at begå kriminalitet, siger socialminister Benedikte Kier i en pressemeddelelse.« Dette er jo det rene sludder og vrøvl, for man har i år efter år bevilliget stadigt flere penge til de fremmede i ghettoerne, og intet er blevet bedre af det. Disse ghettoer bliver stadig mere og mere kaotiske og kriminelle, uanset hvor mange penge man hælder i dem, for problemet er slet ikke pengene men netop dé fremmede, der bor i ghettoerne. Det er de fremmede, som er problemet, og hvis man ikke begynder at opløse ghettoerne ved at hjemsende de fremmede, så kan man ikke løse problemerne, og det ved mange af systemets folk, men de tør ikke erkende det offentligt, for så bliver de kritiseret af medierne.

Censurparagraffen 266b

I dagbladet Politiken fra den 15. april har en professor Frederik Stjernfeldt en ganske udmærket artikel, der angriber den berygtede censurparagraf 266b, og han mener, at denne paragraf skal afskaffes, da folks upopulære synspunkter ikke bør mødes af systemets vold men af andre argumenter. Frederik Stjernfeldt slutter sin artikel på følgende måde: »Forud for vedtagelsen af racismeparagraffen i 1971 udtalte en af SF's grundlæggere, Poul Dam, disse vise ord: »Det er ikke vor stats opgave at foreskrive borgerne visse meninger eller fratage dem retten til at have visse andre meninger. Selv de tåbeligste anskuelser, selv de mest skadelige opfattelser har ret til at eksistere, og de har ret til at komme til udtryk«. En afskaffelse af blasfemi- og racismeparagrafferne i Danmark vil være en indsats for det åbne samfund, som igen er under angreb fra reaktionære autoriteter i mange lejre.

Under artiklen findes en læserdebat, og her står bl.a.: »Af Morten Ørum Århus. Enig med Stjernfeldt. Dog vil jeg lige knytte den kommentar til det, at når det f.eks. er næsten (dog kun næsten) legitimt at kalde alle muslimer for voldtægtsmænd, mordere osv., og den offentlige tone generelt er meget rå og direkte, er det jo også symptom på noget. Forbud er måske ikke lige løsningen, men der er jo tydeligvis et eller andet galt, nu folk ikke kan forstå at formulere sig alm. pænt.«

På dette indlæg blev der svaret på følgende måde: »Morten har nu ikke helt ret, for man kalder jo slet ikke alle muhamedanere for voldtægtsmænd eller mordere, men man siger i overensstemmelse med sandheden, at den islamiske kultur fremmer denne eller hin uheldige opførsel, og at muhamedanerne derfor (beviseligt!) er mere kriminelle end andre befolkningsgrupper. Det siger Københavns Politis statistik i øvrigt også, og hvorfor skal det så forties? Og nu er det jo så, at vi må spørge, hvorfor forsøger man at kriminalisere sandheden om de fremmede gennem §.266b? Mener myndighederne ikke, at det danske folk kan tåle at høre sandheden om de fremmede? Hvis det virkelig er så-

dan, så kan de danske myndigheder ikke have særligt høje tanker om de fremmede.«

Om moske-planerne

De københavnske politikere har nu kapitulert over for muhamedanerne, og de har dermed svigtet byens danske borgere. Københavns Borgerrepræsentation har således godkendt lokalplanen for moskebyggeriet i København NV med 35 stemmer fra Socialdemokraterne, de radikale, SF og Enhedslisten. Konservative og Dansk Folkeparti var imod, mens seks medlemmer af Venstre samt en enkelt fra Enhedslisten undlod at stemme. Moskeen skal bygges som en traditionel moské med to 32 meter høje minareter og en blå kuppel, og den er finansieret af det iranske præstestyre. Ifølge lokalplanen skal byggeriet bl.a. indeholde nogle bederum, amfiteater, konference- rum, overnatningsmulighed for gæsteimamer og bibliotek. Ja, politikerne har svigtet, og nu er det så op til Københavns danske borgere at forhindre byggeriet. Der er nok ingen tvivl om, at dette byggeri i løbet af de næste par år vil give anledning til mange konflikter mellem de muhamedanske indvandrere og danskerne.

Utroligt!

Indvandringen ødelægger Danmark, og den danske økonomi ligger i ruiner, og hvad er det så for vigtige ting, der beskæftiger den politiske opposition, jo, det kunne man se i en lille notits fra den 9. april, hvor der står: »Oppositionen vil give Irene Haffner og de andre transkønnede danskere lov til at fjerne de mande- eller kvindenavne fra sygesikringsbeviset, som de ikke identificerer sig med. Og det er blot et af fire krav, som oppositionen for nyligt har fremlagt i et beslutningsforslag.« Er dette da ikke utroligt? Landet har brug for politisk handling, og i oppositionen er man optaget af forholdene omkring en transseksuels navneproblemer. Det er sandelig væsentligt, for det må jo berøre hele 9-10 personer i landet, mens de øvrige problemer bare berører nogle få millioner borgere.

Jobcentrene er nu blevet et gigantisk bureaukrati med mange tusinde ansatte, og netop derfor vil arbejdsløsheden også fortsætte i det uendelige, for hvis der ingen ledige var, hvad skulle så alle disse bureaukrater og private aktører tjene deres penge ved? Nej, de sørger selvfølgelig for, at hele dette vanvittige kontrolsystem kan fortsætte i det uendelige, og det gør de ved at oprette mærkelige kurser og aktiviteter, hvis eneste formål er at fastholde de ledige inden for systemets rammer. Det siger sig selv, at det er en rigtigt dårlig ide at lade arbejdsløshedsindustrien selv om at bestemme de nærmere omstændigheder angående de ledige, for hvilken industri ønsker at overflødiggøre sig selv?

Det er helt ubegribeligt, at man i denne tid taler meget om masseafskedigelser inden for den offentlige sektor, samtidigt med at kravet om fjernelsen af børn rejses stærkere og stærkere. Hvad er meningen med dette? Som det fremgæet utallige gange, så koster fjernelsen af blot en lille fræk indvandrerunge millioner af kroner, fordi han skal mandsopdækkes døgnet rundt af femtentyve pædagoger. På de såkaldte opholdssteder har man hele skarer af ansatte pædagoger og socialrådgivere, og alligevel kræver man hele tiden antallet af opholdspladser disse steder forøget. Hver eneste dag hyler medierne op om uacceptable forhold, der bør føre til fjernelse af misbrugte eller vanartede unger, og det samtidigt med, at man jo kræver omfattende besparelser og store nedskæringer i kommunernes personaleforbrug. Jamen, kan folk da overhovedet ikke se det vanvittige i dette? Hvis man bestandigt skal forøge antallet af pædagoger og behandlere, der skal beskæftige sig med de vanartede unger, samtidigt med at man skal indskrænke antallet af ansatte i kommunerne, så bliver man jo nødt til at fjerne både de overflødige og de helt nødvendige ansatte i de øvrige sektorer af kommunerne. Men sådan kan kommunerne jo ikke administreres, for man kan da ikke opgive alt andet, bare fordi man skal passe på folks vanartede unger, det lader sig ikke gøre, og det må man nu have modet til offentligt at erkende.